

Z posvätných textov
Univerzálneho bieleho bratstva:
Vznešené v ľudskej bytosti
Veda je nutnosťou života.
Všetci ľudia zakopávajú
o to, čo poznajú.
Dieťa sa potkýna
o to, čo pozná,
pretože to, čo vie,
sa musí zmeniť,
pretože je to vhodné
iba pre tento vek.
Každý vek má svoje
poznanie, svoje možnosti.
Dám vám
jednoduchý príklad:
Ste pozvaní na obed.
Najviac zo všetkého
vás zaujíma jedlo –
nie to, či vás zasýti,
ale či to jedlo
bude chutné alebo nie!
Zaujímate sa
o vonkajší vzhľad jedla,
o jeho chuť,
aby ste dosiahli
vonkajšie uspokojenie.
Je to vonkajšie
chápanie pôžitku.
Aj keď niečo poznáte,
opäť sa zaujímate
o vonkajšiu stránku.
Hovoríte:
„On je dobrý človek;
ale tamten je lepší.“
Môže byť niekto lepší?
Ak je dobrý, tak je dobrý.
Ako rozumiete slovu „dobrý“
a slovám „lepší“ a „najlepší“?
Dobrý človek má v sebe
málo Dobra.
Lepší človek ho má viac.
Aký je rozdiel
medzi dobrým, lepším
a najlepším človekom?
Toto je analogické
porovnanie:
Tento človek je krásny,
tamten je krajší,
ale ten tretí je najkrajší.

Odev možno ohodnotiť
ako dobrý, lepší, či najlepší.
Aký je medzi nimi rozdiel?
Každý tu by chcel nosiť
ten najlepší odev.
Keď ale raz máte
najlepší odev,
aký z toho
budete mať úžitok?
Niečo to zaiste
pridá vašej mysli.
Toto sú len porovnania,
vedúce nás
k podstatnejším otázkam.
Predpokladajme,
že prídete do triedy,
aby ste sa niečo naučili.
Čo získate,
keď z triedy odídete?
Čo získate napríklad dnes?
Zaiste niečo získate –
nezáleží na tom,
či si to pamätáte alebo nie.
Zaiste budete
niečím naplnení. Nikto
nemôže zostať prázdny.
Prázdne veci neexistujú.
Poviete, že fľaša je prázdna.
Je prázdna od vody,
ale je v nej vzduch.
Aký je rozdiel
medzi vzduchom a vodou?
Voda je ťažšia
a vzduch je ľahší.
Fľaša je prázdna
s ohľadom na vodu ale
plná s ohľadom na vzduch.
Aj keď vyprázdnete
fľašu od vzduchu,
opäť v tej fľaši niečo bude,
nejaká iná substancia.
Aká je dnes pre vás
najpodstatnejšia vec?
Čo je tou podstatnou vecou,
ktorá dokáže
zmeniť váš stav?
Niektorí z vás sú
znechutení ale neskôr
sa ich nálada zlepšila.
Niekto je sklúčený. Prečo?

Slnko svieti tak krásne!
Prečo ste sklúčení?
Povedali vám niečo
neprijemné, niekto
vyslovil nejaký názor.
Ale tento názor nie je
ani z kameňa ani zo železa,
a nie je to ani nič ostré,
aby vás to porezalo
alebo zranilo vašu hlavu.
No aj tak ste znechutení.
Alebo ste niečo zbadali
v diaľke a zľakli ste sa.
Pýtam sa:
„Aké sú dôvody,
čo je tým, čo mení
vašu dispozíciu (stav)?
Vyhlasujeme:
„Duch Boží koná vo mne.“
To je všetko pravda.
Je to tak: Duch vždy koná,
napriek tomu ale,
keď k nám príde
nejaká malá myšlienka,
zabudneme na Boha
a náš stav sa zmení.
Keď príde temnota,
poviete si:
„Kto vie, či tá cesta,
po ktorej idem, je správna?“
A začnete pochybovať
a váhať?
Niekedy
by sme radi ukázali,
že máme poznanie,
tak ako niekto rád ukazuje
svoju silu tým,
že nosí nejaké závažie.
Musíme zanechať klamy.
Predpokladajme,
že niekto nosí na chrbte
vrece plné posvätných kníh.
Poviete: „Nesiem
toľko kníh,
ako si videl!“
Niekto iný môže
niesť pod pažou jedinou knihu,
ale už ju otvoril,
prečítal a niečo z nej získal.
Ten prvý len nosí

sväté knihy, ale nečíta ich.
Ktorý prípad je lepší?
Čo vás trápi teraz?
Na čo sa môžete spoľahnúť?
Vždy existuje niečo,
na čo sa môžete spoľahnúť.
Takže predovšetkým
musíte študovať
tieto dve sily,
konanie vo svete
a zmena stavu človeka.
Kolektívne vedomie
všetkých bytostí
je dostatočne mocné na to,
aby zmenilo vaše vedomie.
A vedomie Boha,
Ducha Božieho
tiež vládne.
Rovnakým spôsobom,
ako vaše vedomie
ovplyvňuje všetky bytosti,
ich kolektívne vedomie
pôsobí na vás.
A ak si neuvedomíte
ten zákon
objavia sa vám problémy.
Kolektívne vedomie
všetkých bytostí
môže zmeniť vaše vedomie
a vašu cestu, tlačiac vás
nechceným smerom.
Keď hľadáte svoju cestu
v období utrpenia,
vyššie bytosti a Boh
vás zastavia
a začnú sa vás pýtať:
„Kam smeruješ?“
Poviete: „Vyrásť
a stať sa veľkým
a bohatým človekom.“
Keď vyrastiete,
a stanete sa bohatým,
záleží na tom?
Aký je rozdiel,
ak tým tvorom bol
malý somárík a stane sa
z neho veľký somár?
Pán naloží
na malého somáríka málo
ale na veľkého somára

naloží oveľa ťažší náklad.
Ak máte poznanie,
viete aj to,
prečo ho potrebujete,
aká je vaša pozícia?
Máte morálku,
máte lásku, ale hovoríte:
„Dovoľ mi prijať
veľkú lásku,
veľkú inšpiráciu.
Mám teraz málo inšpirácie.
Keď ku mne príde
veľká inšpirácia,
potom začnem pracovať.“
Pýtam sa vás:
Je praktické čakať
na veľkú inšpiráciu?
Aký je rozdiel
medzi tým,
ktorý vás miluje veľmi
a tým,
ktorý vás miluje iba trochu.
Ak nedokážete oceniť
Božiu Lásku,
čo ste si teda uvedomili?
Božia Láska
je tá najväčšia Láska.
Vy všetci očakávate
nejakú veľkú inšpiráciu,
nejakú veľkú Lásku, atď.
Ale niektorí z vás
začali strácať to, čo majú.
Vy, vrúcne milované
deti Boha,
ste boli obklopení
veľkou Božou Láskou.
A všetci ľudia
starnú s Láskou.
Láska vlastne
robí ľudí staršími.
Prináša nepokoj a problémy.
Kto z vás mal šťastné dni,
keď sa zamiloval?
Dáte zrod dieťaťu,
budete mať problémy –
budete dozeráť na to,
aby si nezranilo oči,
aby ho nebolelo brucho,
aby bolo úspešné
v školských aktivitách, atď.

Aká v tom je filozofia?
Potom sa stanete
pobožným človekom.
Začnete si robiť starosti:
„Aký je postoj Boha ku mne?
Som dobrý človek alebo nie?
Čo ak
nemôžem ísť do Neba?
Čo ak stretnem diabla?
Čo ak stretnem ženu?
Čo ak stretnem niekoho,
kto zovrie môj krk?“
Je niečo nesprávne na tom,
ak vás stretne žena?
Poviete:
„Ženy sú zlé.“
Stretnete muža a poviete:
„Muži sú zlí.“
Stretnete obchodníka
a poviete:
„Obchodníci sú zlí.“
Stretnete niekoho:
„Držte sa od neho preč,
je to diabol.“
Na svete je
neporozumenie.
Čo je v skutočnosti zlo?
Nieкто povie:
„Teraz nerozumiem zlu
ale budem mu rozumieť
v budúcnosti.“
Nebudete mu rozumieť
ani v budúcnosti.
V budúcnosti pochopíte,
že ste nerozumeli
mnohým veciam.
Ničomu nemožno
porozumieť
takýmto spôsobom.
Nejaký čas budete
získavať porozumenie
ale potom začne
opačný proces.
Od rána na svitaní
až do poludnia –
to je vrchol vášho chápania.
A potom za súmraku
budete chápať toľko,
ako ste chápali na svitaní.
Vstúpilo toľko,

koľko uniklo preč.
Na svitaní
niečo z Božej Lásky
vstúpilo do vás
no za súmraku to z vás
opäť odišlo.
Nemôžete udržať Lásku.
Celá chyba vo vás je,
že chcete udržať Lásku.
To nemôžete dokázať.
Nemôžete udržať ani Svetlo.
Lásku nemožno udržať.
To je bod,
v ktorom si ľudia
lámu svoje hlavy.
Chcete udržať Lásku.
Chcete ju nejakou zlákať.
Nemôžete zlákať Lásku
ničím.
V písmach sa hovorí,
že jediná vec,
s ktorou môžete prilákať
pozornosť Lásky,
je Pravda.
O Bohu sa hovorí,
že miloval Pravdu,
ktorá je v človeku.
Pravda predstavuje
ľudskú dušu alebo to,
čo pochádza z Boha.
Boh v nás miluje
tú Božskú časť,
v ktorej sme nezmeniteľní.
Boh považuje ostatné veci,
ktoré sme nazhromaždili –
naše šaty, domy a poznanie –
za zábavu,
za naše hračky.
Nie sú pre Neho dôležité.
Necháva tieto hračky
v našej správe,
ale On sa zaujíma
len o našu dušu.
Jediná cenná vec
v človeku je jeho duša.
A ak nevenujete pozornosť
svojej duši,
čomu potom budete
venovať pozornosť?
Ak nepoznáte svoju dušu,

ako budete poznať
duše ostatných?
Ak nedokážete milovať
svoju dušu, ako potom
môžete milovať duše iných?
Čo môžete milovať
v iných? Ich duše.
Milujete na človeku
všetko ostatné –
milujete jeho šaty.
Ak zoberiete do úvahy
moderný svet,
celý súčasný systém –
je to násilie
od jedného konca k druhému.
Všade je tiché násilie.
Môžete mi povedať
niečo iné?
Násilie nie je len
medzi ľuďmi.
Niektu mi hovorí:
„Aká krásna je príroda,
aká krásna je zelená tráva,
aký skvelý je Boží svet!“
Aj ja som pozoroval tú trávu.
Pozrel som sa
zväčšovacím sklom,
s lupou,
zbadal som dva malé tvory,
zovierajúce si svoje krky.
Jeden hrýzol toho druhého
a naopak.
Aj tam existuje utrpenie.
Tieto dva tvory
sa navzájom mučili;
hádali sa,
aby niečo rozdelili.
Jeden z nich bol
pri jednej diere,
ten druhý pri inej.
Vzdialenosť medzi nimi
bola malá, a to bol dôvod
ich hádky.
Hovoríme: „Aký skvelý
svet Boh stvoril!“
Hovoríme tiež:
„Akého skvelého
Boh stvoril človeka!“
Kde je napríklad veľkosť
ľudskej tváre?

Vidím: ľudská tvár
je stmavnutá, s bledými
perami a tupými očami.
Kde je tá
grandióznosť človeka?
Je odhalená iba
v tom okamihu,
keď prídete k Božiemu súdu,
ale nezdráhajte sa –
pretože niečo trvalé
vo vás zostalo
cez všetky strádania.
To je človek samotný,
ale nie to, čo si myslíte.
Keď prídete
k veľkému strádaniu,
nebojíte sa –
to je cenné v človeku.
Všetky kvety, ktoré kvitnú
a všetko ovocie,
ktoré narastie, je cenné,
ale dlho trvajúce ovocie
je to najcennejšie.
Môžu byť tisícky plodov
ale iba niekoľko z nich
zotrvá.
To sú tie
s najväčším významom.
Každý z vás hovorí,
že v človeku existuje
niečo zlé.
Dobre, súhlasím s vami,
som rovnakého názoru.
Pretože sme zlí,
čo máme robiť?
Čo máme rozumieť
pod pojmom „zlý človek“?
Definujte mi teraz,
čo rozumiete týmito slovami.
Definujte to tak jasne,
aby sme predišli potrebe
inej definície.
Každý, kto sa nespráva tak,
ako očakávame,
je zlý človek.
Mám svoj spôsob.
Ak ma nejaký človek udrie,
poviem, že je to zlý človek.
Ak sa uhol
doprava alebo doľava,

budem ho považovať
za dobrého človeka.
Vy môžete byť zlí pre neho,
rovnako tak,
ako on môže byť zlý pre vás.
Kto je dobrý?
Každý, kto rozmýšľa ako my
a koná podľa nášho želania,
je dobrý človek.
Prinajlepšom, to je
praktická múdrosť sveta.
To je súčasná morálka.
Ľudia hovoria
o jednom druhu morálky,
ale správajú sa podľa iného.